

שבדי

לחיים טובין תיפקד אהוי ידי מה"ר אלימלך כ"ע. אודיעך אדוני שאינו שוה לי להכנס עצמי בדברי' גдолלי' כאלו, וגם הדברים באו אליו קצ' בע"א.² ונוגע הדבר Katz'at] למה"ר יונה ולמה"ר שמרי' שקבלו אותן³ על אמונתם, ור' יעקב נדר להם בתקיע' כף שלא לגנות.⁴ ובעונו' הרביה', להבדיל אלף' הבדי', כשהגוי מתודה לגלח שלא יגלה, הוא בלי פחד. ומסתמן מה"ר יונה ומה"ר שמרי' הבטיחו, ונעשה לו משענת קנה הרצוץ.

ואמת כפי מה שכותבת לי אין על ר' יעקב חט[א] משפט, כי הנרגה היה רודף גמור, אחרי שגוזם בדליך.⁵ ודליך' היא סכני' נפשו' אפי' כשהදליך' יוצא' מן הגוי,⁶ כי נ"ל שאור זרוע התיר לחלל שבת ולכבות הדליך' כדי שלא יבא לידי סכני' נפשו'.⁷ אכן ג' דאמ' בפ' כל הנשבעי'⁸ עביד איש דגוזים ולא עביד, כת' מה"ר אברהם בתוספ' מש' הרוקח דוק' בסתם אדם אבל במוחזק לך לא וכן נ"ל עכ'ל. וזה שהදליך' פעמים וגוזם בפני מה"ר יונה והר' שמרי' שם לא הי' נתן לו⁹ ו' זקו' עדין שי' רוצה לשروع אותו ואת ילדיו, פשיט' שהוא רודף גמור, ואי אפשר להצילו באחד מאיבריו.⁹ וליכ' למימ' אחרי שהוא לא היה תובע ממנו אלא ממון לא ניתן להרוגו, הא לית', דהא הבא במחתרת אינו בא אלא על עסקי ממון אם

1 המשיב: ר' יצחק בן מרדכי. מקורות: כ"י אוקספורד 682, דף 474ב; וכן שם, דף 703ב (שתי העתקות של התשובה מצויות בדפים ריקים שנותרו בכתב היד). התשובה מובאת כאן כנספה לתשובה שלעיל, סי' שחג.

2 = בעניין אחר. נראה כוונתו לומר שישpor המעשה הגיע אליו גם בדרך אחרת ובפרטים שונים מעט.

3 בעתקה השניה: אותו.
4 הכוונה כנראה שר' יעקב גילה את סודו לר' יונה ולר' שמרי' והשבעים שלא לגנות סוד. 'נדר להם' ממשמעו כאן: השבע אותם.

5 על איומים בדלקה ראה גם לעיל, סי' שחג, הערכה 8.

6 אור זרוע, ח"ב, סי' לח; שם, סוף סי' קמט; אור זרוע, סנהדרין, סי' כד.

7 שבועות מו ע"א, ותוספות שם, דיבור המתיחל עביד'. ואולי צריך להגיה כאן 'כתב מה"ר אליעזר בתוספות', שכן התוספות למסכת שבועות הן של ר' אליעזר מטוון (ראה אורובין, בעלי התוספות, עמ' 659–660). וכן אכן מובאים הדברים במרדכי, שבועות, סי' תשעו (מרדכי השלם, עמ' רלט ועמ' רנא-רנבן): 'כתב ה"ר אליעזר ממש הרוקח דוקא בסתם בני אדם אמרינו עביד דגוזים ולא עביד, אבל במוחזק לך לא, וכן נראה.' וראה גם לעיל, סי' רנה.

8قولمر אם יעקב לא יתן לו.

9 ראה סנהדרין עד ע"א.

יניח לו הבעל הבית ליקח ולא יעמוד כנגדו, ואפי' הכי הוא נהרג הגנב, כי חזק' אין אדם עומד על ממונו כదאמ' פ' בן סורדר¹⁰ אמר' רב מאי טעם' דמחתרת חזק' אין אדם עומד על ממונו כו' ואי קאי לאפי' ולא שביק קטילנא לי' והתורה' אמר' כו', ולא אמר' רינן] היה לו לפיסו במעות, ה"ה בנדונ זה. ולא דמי לגנוב אחר שיצא מן המחתרת דאיינו נהרג, וכן מסור אחר שעשה מעשה כת' רב' משה בר' מימיון ז"ל דאיינו נהרג,¹¹ ומהר' מ כת'¹² דעתם' דמסורת הווי משוי' דROAD הוא, אע"ג שלא מחייב אלא ATIIBNA, והיינו טעם' דמסורת הווי רודף להרוג חבירו כדכת' כתוא (ו) מכמר וגוו' כשיישר' נופל לידיים מעלייל' עלייו עד שבא לידי סכני' נפשות.¹³ וה"ה בנדונ זה אחורי שפערמי' כת' כת' פסול¹⁴ אני שרפתgi גדיישו של פלו' ושל פלו' עברו יעקב יהודי, (ופירס) [ופירש] להם שהיא רוצה לשروع עדיםין, אין לך מסור גדול מזה. ועוד שאם' בפני מה"ר יונה והר' שמרי' אם לא תנתן לי אשروع עדיםין, והוחזק כבר לכך, דום' להא דאמ' בפ' הגוזל בתורה¹⁵ קם רב כהן' ושמתי' לקועי' על דאמ' מחייבنا. והר' ר' אליעזר' ממייך ז"ל מدام' מסור לבא במחתרת¹⁶ ואם' בפ' בן סורדר¹⁷ אמר' [רב] כל דאתה עלי במחתרת קטילין' ליה וכו'. וגם כל רבני אוושטראיך ומיזבורג החרימו כל מי שמנצם לחבירו בדליך', וככת' הרבני' בידי הר' ר' יעקב סין. וגם אמר' לי שמעשה היה בימי הק' יצחק קלוט ז"ל,¹⁸ ומשה מה' גיזם לחבירו בדליך', ושאלו ממנו והשיב להם: משה מה' כל הקודם להורגנו זכה. ואדוני זוכה לכל טובה, כתער¹⁹ אהובך, יצחק בר' מרדכי זלה"ה לועזי.

10 שם עב ע"א.

11 רמב"ם, משנה תורה, הלכות גניבה פ"ט הל' יא; הלכות חובל ומזיק, פ"ח הל' יא.

12 ראה מרדכי, בבא קמא, סי' קצה (מרדי השלם, עמ' רמו); ד"פ, סי' תפה; ד"ב, עמ' 50, סי' שייז.

13 בבא קמא קין ע"א.

14 הנראה הכוונה שהערביין כתוב הودעה ובה הצהיר על מעשייו הפליליים כדי להטיל מורה על שכניו.

15 בבא קמא שם.

16 ספר יראים, סי' קעה, ובהערות המהדיר שם.

17 סנהדרין עב ע"ב.

18 איני יודע מי הם ר' יעקב סין והקדוש יצחק קלוט, ומה פשר שמותיהם.

19 בסגנון דומה חותם ר' יצחק גם בתשובה אחרת: 'כעתך עבדך נרצעך, תלמיד תלמידך, יצחק בר' מרדכי זכרונו לחיי העולם הבא' (שו"ת מהר"ח אור זרוע, סי' קס). תשובה נוספת של חכם זה נדפסה לעיל, סי' רלא.